

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Plutonis et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ἡ πεσοφὴ κατηρησική. Vera Pluto.] *Constituetur factum, per
αὐτὴν κατηρησικήν. Dolent enim.] Ab indecoro. Haud.]
Ratio. At verò pessimi.] ἀπλή. Ἀνόηα ἡαc.] *Que-
rela. Non, sed illa.] Recriminatio. Proinde deplora-
re.] σαρκασμός. Quanto equidem.] Amplificatio.
Rescè sanè.] *Conclusio ἑρωτική.***

Π Λ Ο Υ Τ Ω Ν Ο Σ Π Λ Υ Τ Ο Ν Ι Σ Ε Τ
ἢ ἑρμῆ. Mercurij.

Iacobo Micyllo interprete.

PLVTO.

ΤΟ ρ γέροντα οἶδα, τὸν
πάνυ γενηράκωτά λέ-
γω, ἢ πλεῖστον ἀνθρώ-
πων, ὃ πᾶσι δὲν μὲν ἐκ αἰσῶν, οἱ
τὸν λιπρὸν ἢ θηρῶν τὸν, πρὸς
τακισμύνοις; Ερ. ναὶ, τὸν
Σικυώνιον φῆς. τί δὲν; Πλῶ.
ἐκᾶνον μὲν, ὃ Ἑρμῆ, (ὡ ἱα-
σον ἰσὶ τοῖς ἰννεύκοντα ἑ-
τσίον, ἃ βεβίωκον, ἐπιμηρή-
σας ἀπὸ τοσαῦτα, ἔχει οἶόν
τε λιῶ, καὶ ἔτι πλεῖον, τὸς δὲν
κόλακας αὐτῷ, Χαρίνον τὸν
ἕνον, ἢ Δάμωνα, καὶ τὸς ἄλ-
λους κατὰ σπασσον ἐφεξῆς ἄ-
παντας. Ερ. ἄτοπον ἄν
δὲξαι τὸ τοιοῦτον. Πλῶ. οὐδ-
αινον, ἀπὸ δικαιοτάτον.

τί
sardū hoc videri queat. PLV. Haudquaquā imò iustissimū.

9 5 Quam

τί ἢ ἰκάνοι παθόντες, δὲ
 χαίρει ἀφθανῆν ἰκάνον, ἢ
 τῶν χρημάτων ἀντιποιούσας
 εἶδεν προσέκοιτες; ὁ δὲ πάν-
 τας δὲ μαρτάζων, ὅτι καὶ
 τοιαῦτα ἐνχόμενοι, ὡμῶς θε-
 ραπέουσι ἐν τῷ φανερῷ.
 καὶ νοσοῦντες ἂ μὴ βελί-
 ούσας, πᾶσι πρόδηλα, θύσειν
 δὲ ὅμως ἰπικανούσας, ἢ ῥαί-
 σι καὶ ὄλας, ποικίλη τις ἢ κο-
 λακία τῶν ἀνθρώπων, ὅσα ταῦ-
 τα ὁ μὴ ἔσω' ἀθανάσιος, οἱ δὲ
 προσιτάσσαρ, αὐτ' μάτλη ἰ-
 πικανούσας. Ep. γυλοῖα πέ-
 σούσας, πανῶροι οὔτες, πολ-
 λὰ δὲ ἰκάνον ἐν μάλα ὁσα-
 βικονεῖ αὐτὸς, καὶ ἐπιπέσει.
 καὶ ὄλας, αἰεθάνουσι ἰοικῶς,
 ἔρρωτα πολὺ μάλλον τῶν
 νέων. οἱ δὲ ἴδου τὸν κλήρον
 ἐν σφίσι διυρημένοι, βόσκου-
 ται, ἰσὺ μακαρίων πρὸς ἐ-
 σωθὸς τι θέντες. Πλὴν ἐνδὲρ ὁ
 μὴ ἀποδυσάμνος τὸ γῆρας,
 ὡσπερ ἰόλας ἀνθήσαστω.
 οἱ δ'

uisa pascuntur, vitam quandam beatam secum ipsi animo
 precipientes. P L V T. Proinde ipse exuta senectute,
 quemadmodum Iolaus ille, in iuuenem redeat :
 illi

Quam enim ob causam illi
 adeo optant illum mori, nisi
 quia pecuniâ illius ambiunt,
 nulla propinquitate iuncti?
 Quod autem omnium scele-
 ratissimum est, interea cum
 talia precantur, tamen ob-
 seruant et colunt manifeste
 utique illum. Ac quæ agro-
 tante illo apud se consulēt,
 nemo ignorat: attamen sa-
 crificaturos sese promittunt,
 si conualescat denuo: et in
 summa, varia quædam a-
 dulandi ratio illorum ho-
 minum est. Quamobrem
 ipse quidem immortalis sit,
 illi autem præ ipso abeant,
 frustra hiantes. MERC.
 Kidiçula patientur, sceles-
 rati cum sint. Sed tamen
 et ille admodum sicite circ-
 cumducit illos, et spe
 pascit inani: et in summa,
 semper morituro similis, mul-
 to validus magis est, quam
 quisquam iuuenis. Illi au-
 tem hereditate inter se di-

οἱ δ' ἀπὸ μέσων τῶν ἑλπίδων
τὸν ὄνειροποληθέντα πλεῖτον
ἀφελιπόντων, ἠκέτωσαν ἴδην,
κακοὶ κακῶς ἀφθανόντες.

Ερ. ἀμίλησον, ὦ Πλῦταρ:
μὴ λῶσομα γὰρ σοὶ ἴδην αὐ-
τὸς, καθ' ἕνα ἕξῃς; ἐπεὶ δὲ
οἱ μὲν, ἄσι. Πλῦ, κατὰ σπα.
ὅθι παραπῆμψ' ἕκασον, ἀν-
τὶ γέροντ' ἄνθις προ-
βήης γυρόμε.
υῖ.

illi autē ^e in ipsa media spe,
^f diuitijs illis quasi per som-
num spectatis destituti, ab-
eant iam huc mali male mor-
tui. MERC. Alias res cu-
ra Pluto, iam enim accersam
tibi illos, alium super alium
ordine, & septem autem, opi-
nor, sunt. PLVT. Dedu-
cas licet. Ille autē mittat sin-
gulos præ se, ex sene iterum
in adolecentem conuersus.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

EVcrati Sicyonij diuitis captatores sua spe frustran-
tur, ac res euenit secus, atq; illi expectabant. Eu-
crates enim semper aliquam inuenit rimam, vt inquit
Plautus, per quam elabatur, & aliquo prætextu si fides
requiratur subrefugiat. Huius meminit idem Lucianus
in somnio siue Gallo sub finem. Est apud Aristophanem
in Equitibus: Eucrates, qui quum molitor
esset & diues, tamen remp. administrabat.

^a QVINQVAGINTA millia.] Numerus infinitus pro
finito, hoc est, septem ^b Frustrâ hiantes.] Re multum spe-
rata, multumq; expectata frustrâi discedant. ^c Spe pascit
inani.] Incendit, incitat, mouet, implet. Sed inierim cornos de-
ludit hiantes, arte frustratos. ^d Quemadmodum lolaus.]
Hic cum ad decrepitam ætatem peruenisset, Hercules precibus
iuuentuti restitutus est, vt Ouid fabulatur 9. Metam.

—dubiaq; legens lanugine malas

Ora reformatus primos lolaus in annos. ^e In
media spe.] Spes stultis addit animos, Hinc Catull. Sulcitæ
à cano vultunum capite. Captatores autem vultuosos di-
es, non Catullus modò, sed Seneca indicauit, ^f Diuitijs illis
quasi

quasi per somnum spectatis.] Solent enim plerunque, qui quippiam magnopere exoptant, id in somno cernere, & vel extreme sortis homines aliquando magnifica quaedam somniare, quemadmodum Luciani nostri Micyllus, qui per somnum opulentissimus, experrectus, cetero quispiam erat Iro penè pauperior. g Septem opinor sunt.] Quis idem cadaver certatim captant.

IO ANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

πρὸς τὴν ἡμετέραν, in hereditetas, qui saepe ante quam captati mori videntur.

Εὐκρίτης exoptant mortem Damonis; Charinusque;

Vt citius capiant minerua magna tenis:

Quis iubet illud Stygijs qui praesidet oris:

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

SENEM me nosti.] ἐγὼ τῆς καὶ προσωπιογραφίας. Noy, Syctionium.] *Affirmatio.* Sed quid postea.] ἢ πρός τινος. Viuere illum.] τὸ ἀλίπερον μίεθρον. Adulatores autem.] ἰσοφορά. Atqui absurdum.] αἰὲν ποροφ καὶ βίαιον. Quam enim ob causam.] ἀπολογία. Quod autem.] αὐξήσις. Quamobrem.] *conclusio mandati.* Sed tamen & ille.] ἀφῆγησι καὶ τὸ δευτέρως. Proinde ipse.] ἄλλη ὄψελή. Illi autem in.] *Altera pars hereditatis.* Alias res.] *Conclusio.*

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ
ἐλέπτωνθ.

TERPSIONIS
& Plutonis.

P Virunio interprete.

TERPSION.

ΤΟΥ ὅ, ὃ Πλάτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνάναι, τριάκοντα ἔτη γεγονότα, ἢ δὲ ἔπειτα τὰ ἐννεοῦκοντα γέροντα

Utrumne hoc est, ὃ Plutonio, me quidem vita abijtisse, triginta cum sim annorum: Thucritum vero senem septuagenarium, & ultra, adhuc